

Judecătoria Centru, mun. Chișinău
Judecător: E. Palanciuc
Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Vascan, V. Clima și E. Fistican

ÎNCHEIERE

1 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
judecători

Ala Cobăneanu
Ion Druță și Iuliana Oprea

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Chișinău, interveninet accesoriu Vladimir Nemțeanu, cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 5 iulie 2017, prin care cererile de apel declarate de Consiliul municipal Chișinău și Vladimir Nemțeanu au fost admise, casată hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 21 decembrie 2015, cu pronunțarea unei noi hotărîri,

a c o n s t a t a t:

La 18 august 2015, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău, interveninet accesoriu Vladimir Nemțeanu, cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea pretențiilor a invocat că prin decizia Consiliului Municipal Chișinău nr. 3/45-27 din 19 mai 2015 a fost transmis în locațiune, pe un termen de trei ani, lui Vladimir Nemțeanu, încăperea cu suprafața de 89,2 m² din str. George Topîrceanu, nr. 27, lit. A (01) (subsol cu geamuri).

Reclamantul a indicat că efectuând controlul sub aspectul verificării legalității deciziei indicate supra și considerînd că aceasta a fost adoptată cu încălcarea prevederilor legislației în vigoare, prin notificarea nr. 1304/OT 4-1267 din 24 iunie 2015 a solicitat Consiliului municipal Chișinău anularea deciziei, ca fiind emisă contrar legislației.

Consideră Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat că la adoptarea deciziei contestate, Consiliul municipal Chișinău a ignorat prevederile Legii privind administrația publică locală.

Reclamantul a mai specificat că procedura licitării dreptului de locațiune urma a fi petrecută în conformitate cu Regulamentul privind licitațiile cu strigare și cu reducere, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 136 din 10 februarie 2009, care stabilește că organizarea și desfășurarea licitației este condiționată de asigurarea liberului acces la licitație și a drepturilor egale pentru toți participanții, cu excepția celor lipsiți de acest drept și prioritatea prețului maxim propus.

Sustine că Consiliul Municipal Chișinău respectînd prevederile legale urma să asigure accesul liber și egalitatea tuturor doritorilor de a obține dreptul la locațiune asupra încăperii menționate în decizie.

Consiliul municipal Chișinău la adoptarea actului administrativ contestat a ignorat și prevederile Legii privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, care stipulează că actele normative ale autorităților administrației publice centrale și locale trebuie să corespundă întocmai prevederilor constituționale, legilor precum și hotărîrilor și ordonanțelor Guvernului.

Reclamantul precizat că pînă în prezent Consiliul municipal Chișinău a lăsat fără nici un răspuns notificarea Oficiului Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat.

Solicită Oficiului Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat anularea deciziei Consiliului Municipal Chișinău sub nr. 3/45-27 din 19 mai 2015.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 21 decembrie 2015, cererea de chemare în judecată înaintată de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Chișinău, interveninet accesoriu Vladimir Nemțeanu, cu privire la contestarea actului administrativ, a fost admisă și s-a dispus anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 3/45-27 din 19 mai 2015, cu privire la darea în locațiune a unor încăperi din str. George Topîrceanu, nr. 27 lit. „A” (01) (subsol cu geamuri) lui Vladimir Nemțanu, ca fiind emisă cu încălcarea procedurii (f.d. 44, 48-52).

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a concluzionat că cerințele invocate în cererea de chemare în judecată se încadrează în prevederile legii.

Manifestînd dezacord față de hotărîrea primei instanțe, la 29 decembrie 2015, Consiliului municipal Chișinău a contestat-o cu apel, solicitînd casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie respinsă integral.

La 4 februarie 2016, invocînd ilegalitatea hotărîrii primei instanțe, Vladimir Nemțeanu, a contestat-o cu apel, solicitînd admiterea acestuia, casarea hotărîrii contesate cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie respinsă integral.

În motivarea apelurilor au indicat că prima instanță la adoptarea hotărîrii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, fiind încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 5 iulie 2017, cererile de apel declarate de Consiliul municipal Chișinău și Vladimir Nemțeanu au fost admise, casată hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 21 decembrie 2015, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care cererea de chemare în judecată înaintată de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Chișinău, interveninet accesoriu Vladimir Nemțeanu, cu privire la contestarea actului administrativ, a fost respinsă ca

fiind neîntemeiată (f.d. 133, 134-139).

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță nu a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, nu a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și incorect a aplicat normele de drept material și procedural, în consecință adoptînd o hotărîre neîntemeiată.

Invocînd ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 12 septembrie 2017, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel, nu au constatat toate circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a pricinii, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Instanța de recurs constată că la dosar este anexată scrisoarea Curții de Apel Chișinău din 4 septembrie 2017, prin care a fost expediată copia decizie instanței de apel în adresa părților (f.d. 140), însă la dosar nu sunt anexate probe care ar certifica data recepționării de către recurent a copiei deciziei recurate.

Potrivit art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Prin urmare, instanța de recurs constată că recursul a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 9 octombrie 2017, în adresa intimatului a fost expediată copia recursului, însă pînă la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimatul să-și expună poziția față de temeiurile invocate în recurs.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a

normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Ala Cobăneanu

judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea